

Northampton & Southampton.

Stockholm, Tröft hos Eric Belfrall, 1955.

in jag var ung, i mina blommående år, :

Den första:
 1. Mitt hjerta stull' be, Men en gång och se'n aldrig mera
 Den inför mina ögon fick gre.
 2. Medan hastet du mig öfvergifvit, Medan du mig
 för alltid bortglömt, Ingen vån dig dock världen kan gif-
 wa, Sem dig nån sin kan älska så dmt.
 3. Jag går här ibland sterrmande ilar, Och mitt
 hjerta är utan all tröst; Mig påminner hvar gång jag
 fick hvilat Så lugn och så nöjd vid ditt bröst.
 4. Kan väl hända den dagen kan komma, Då din
 ungdom har rasat förbi, Och ditt hjerta med smärta skall
 ångra, Att du varit så falsk emot mig.
 5. Linden grön jag gick ut att beskåda, För att lug-
 na mitt hjerta och sinn', Men en tanke inföll mig så svå-
 ra, Att förtviflan beröfve mitt sinn'.
 6. Ingen finns här som mig mera känner, Ty för
 alla en främling jag är, Mina ungdomsbekanta och vänner
 äro borta, De äro ej här.
 7. När jag uppå hemmeten tänker, Det föräldrar
 och syften jag har; Jag bejunnar hvar mot deras vilja,
 Jag rest bort och dem elsdig war.
 8. Detta får jag med tiden erfara, Då åt andra,
 en tjänare jag är. Jag gick ut att världen förfästa, Hem-
 nes falskhet jag nu känna lärt.
 9. Drömmen stundat och selen går neder, Och mitt
 ude skall smula i dag; Aldrig stundat för mig eller eder
 Någon lycklig och nöjsammet dag.
 10. Vill jag seira eller vill jag ej wafna, Så
 vill eren all glädje bortta, Då lilla wännen jag alltid
 måste sakna, Och med sorgen jag ensam bli qwar.
 11. Jste må du tro att jag serjer Mig till döds
 fast din gunst jag ej får, Tiden som alla serjer fördesljer,
 Den skall säkert ej läsa mitt sår.
 12. Se'n farnväl jag dock enskade taga Utaf dig du
 min älskade mö; Utaf frustan att sorgen så draga, Till
 jag fört eller sent måste dö.
 13. På dig har jag wäntat uti åren ser, Och dig
 har jag walt till min wän, Men du har varit så falsk
 emot mig, Och du har öfverfört mitt sinn'.

Den andra:
 1. Stid ut min båt med färlig wind framöfver
 wakens klara watten! Så obemärkt som stogens hind See
 löpa i den mörka natten, Min fläta re'n på fjerran strand
 Mig wäntar med sin hwarra hand.

Den tredje:

Den fjärde:

Den femte:

Den sjätte:

Den sju:

Den åtta:

Den nio:

Den tio:

Den elva:

Den tolfva:

Den tretton:

Den fjorton:

Den femton:

Den sexton:

Den sju:

Den första:
 1. Mitt hjerta stull' be, Men en gång och se'n aldrig mera
 Den inför mina ögon fick gre.
 2. Medan hastet du mig öfvergifvit, Medan du mig
 för alltid bortglömt, Ingen vån dig dock världen kan gif-
 wa, Sem dig nån sin kan älska så dmt.
 3. Jag går här ibland sterrmande ilar, Och mitt
 hjerta är utan all tröst; Mig påminner hvar gång jag
 fick hvilat Så lugn och så nöjd vid ditt bröst.
 4. Kan väl hända den dagen kan komma, Då din
 ungdom har rasat förbi, Och ditt hjerta med smärta skall
 ångra, Att du varit så falsk emot mig.
 5. Linden grön jag gick ut att beskåda, För att lug-
 na mitt hjerta och sinn', Men en tanke inföll mig så svå-
 ra, Att förtviflan beröfve mitt sinn'.
 6. Ingen finns här som mig mera känner, Ty för
 alla en främling jag är, Mina ungdomsbekanta och vänner
 äro borta, De äro ej här.
 7. När jag uppå hemmeten tänker, Det föräldrar
 och syften jag har; Jag bejunnar hvar mot deras vilja,
 Jag rest bort och dem elsdig war.
 8. Detta får jag med tiden erfara, Då åt andra,
 en tjänare jag är. Jag gick ut att världen förfästa, Hem-
 nes falskhet jag nu känna lärt.
 9. Drömmen stundat och selen går neder, Och mitt
 ude skall smula i dag; Aldrig stundat för mig eller eder
 Någon lycklig och nöjsammet dag.
 10. Vill jag seira eller vill jag ej wafna, Så
 vill eren all glädje bortta, Då lilla wännen jag alltid
 måste sakna, Och med sorgen jag ensam bli qwar.
 11. Jste må du tro att jag serjer Mig till döds
 fast din gunst jag ej får, Tiden som alla serjer fördesljer,
 Den skall säkert ej läsa mitt sår.
 12. Se'n farnväl jag dock enskade taga Utaf dig du
 min älskade mö; Utaf frustan att sorgen så draga, Till
 jag fört eller sent måste dö.
 13. På dig har jag wäntat uti åren ser, Och dig
 har jag walt till min wän, Men du har varit så falsk
 emot mig, Och du har öfverfört mitt sinn'.

Den andra:

Den tredje:

Den fjärde:

Den femte:

Den sjätte:

Den sju:

Den åtta:

Den nio:

Den tio:

Den elva:

Den tolfva:

Den tretton:

Den fjorton:

Den femton:

Den sexton:

Den sju:

Den åtta:

Den nio:

Den tio:

Den elva:

Den tolfva:

Den tretton: